

[Fisker.]

Vilkaar“, han vil ikke miste disse Vilkaar, siger han, „for en tryk Tilværelse i et Bur, hvor man er lukket inde og faar Føde nok“. Det staaer Sp. 454. Jeg understreger denne Udtalelse, hvori to Brugsformer stilles op mod hinanden, paa den ene Side den saakaldte frie Brugsform med de skiftende Vilkaar, op og ned, med Chancen og Spillets hele Spænding, og med det voksende Afhængighedsforhold til Obligationsejerne — paa den anden Side det offentlige Fæste, hvor Afgifterne afpasses efter Arealets Bonitet og de skiftende Konjunkturer, med fri Adgang for det personlige Initiativ til at gøre sig gældende, med Ejendomsret til de Forbedringer og Værdiforringelser, der skyldes eget Arbejde, og med Adkomst til at overdrage Brugsretten til Børn og Børnebørn. Det er denne sidste Brugsform, der karakteriseres som en forholdsvis tryk Tilværelse, men som en Tilværelse i Bur.

Det første er fuldkommen rigtigt, det sidste er afgjort urigtigt. Det offentlige Fæste har ganske den samme Bevægelsesfrihed som enhver anden Brugsform, undtagen paa et eneste Omraade: man kan ikke pantsætte Jorden. Det er min Opfattelse og min Erfaring, at netop denne Indskrænkning af Brugerens Bevægelsesfrihed vil give ham Betingelser for at føre en sundere og tryggere økonomisk Tilværelse end i det frie Erhverv.

Hvis der er noget, der karakteriserer den nuværende Besiddelsesform i Landbruget, er det den voksende Utryghed, som tilvejebringes for Flertallet af Jordbrugerne, efterhaanden som Muligheden for at svare Prioritetsydelse bliver stedse mere afhængig af et godt Høstaar og af meget høje Priser og vedvarende Held med Besætning og Bedrift.

Under disse Omstændigheder er det naturligt, at de Principper, der findes nedlagt i den Jordlovgivning, der paabegyndtes for 10 Aar siden, stadig væk vinder stærkere Hævd ude i den danske Befolkning, hvad ogsaa Stemmetallene fra Valg til Valg bærer Vidne om, og selv nok saa mange og store Taler af det ærede Medlem vil ikke kunne rokke ved den Kendsgerning, at hans Parti jo har stemt for disse Love og de Principper, hvorpaa de hviler. Naar man nu ved dette og samtidig erindrer, at Partiet Venstre har medvirket ved Gennemførelsen af saavel Statsgrundskylden som Kommunalgrundskylden, tør man maaske haabe, at det ærede Medlems stærke Ord og Gebærder staaer i om-

vendt Forhold til den Styrke og Magt, hvorover han raader.

Da det ærede Medlem Hr. Pinstrups politiske Meningsfælle, daværende Redaktør af „Aalborg Amtstidende“ Vilhelm Lassen for mere end 30 Aar siden udsendte sit Kampskrift: „Offentligt Fæste“, forudsaa han hele den Udvikling, den private Ejendomsret til Jorden vilde føre ind i, og med megen Styrke pegede han paa dette Slægt efter Slægt mere tyngende og trykklende Afhængighedsforhold, som Bonden staaer i til den Kapitalmagt, der udbytter ham og gør ham til Træl og ufri Mand. Derfor siger Vilhelm Lassen i sin Bog, at Ejendomsretten til udstykket Jord bør være hos det offentlige, hos Stat og Kommune — ganske det modsatte af, hvad der nu læres fra det samme Centrum oppe i Aalborg Amt gennem det ærede Medlem Hr. Pinstrup.

Det er dette Synspunkt i „Offentligt Fæste“, som den nuværende Regering og de Partier, der bærer den oppe, lægger til Grund for deres Jordpolitik og den Skattepolitik, der staaer i Forbindelse dermed, og der er i saa Henseende aldeles ingen Uoverensstemmelse mellem de Partier, der bærer denne Regering, og „Aalborg Amtstidende“s gamle Redaktør.

Vi er mange her i Landet, der nærer det Haab, at det maa lykkes denne Regering at videreføre en Politik af denne Art og tilvejebringe de Arbejdsvilkaar, den unge Slægt ude paa Landet først og fremmest har Brug for, naar den gaar ind til Arbejdet paa den danske Jord, nemlig en tryk Sikkerhed for, at den Jordafgift, der skal svares pr. Aar, staaer i et konstant og rimeligt Forhold til Jordens Ydeevne i et veldrevet Brug. Denne Opfattelse tror jeg næres af stedse flere, og det er min Tro, at den Lære, som Vilhelm Lassen hævdede for mere end 30 Aar siden, endnu er af Værdi for den danske Befolkning.

Der opstaaer jo stadig nye Profeter paa alle Omraader, ikke alt det gamle er daarligt, og ikke alt det nye er godt. I Forhold til Vilhelm Lassens Profetier og hans Syn paa dansk Jordlovgivning maa det ærede Medlem Hr. Pinstrups Profetier og Lære betegnes som en falsk Lære.

Første Næstformand (Pinstrup): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Tingets næste Møde afholdes i Morgen, Lørdag den 19. Oktober, Kl. 1, med følgende Dagsorden: